

RZYMSKI STATUT MIĘDZYNARODOWEGO TRYBUNAŁU KARNEGO

sporządzony w Rzymie dnia 17 lipca 1998 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 17 lipca 1998 r. został przyjęty Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego, w następującym brzmieniu:

Przekład

**RZYMSKI STATUT MIĘDZYNARODOWEGO
TRYBUNAŁU KARNEGO**

PREAMBUŁA

Państwa-Strony niniejszego statutu,

świadome, iż wszyscy ludzie są połączeni wspólnymi więzami, że ich kultury tworzą wspólne dziedzictwo, oraz zaniepokojeni, iż ta delikatna mozaika może w każdej chwili zostać zniszczona,

pamiętając, iż w mijającym wieku miliony dzieci, kobiet i mężczyzn były ofiarami niewyobrażalnych okrucieństw, które głęboko poruszyły sumienie ludzkości,

uznając, iż tego typu poważne zbrodnie zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu i pomyślności świata,

potwierdzając, iż najpoważniejsze zbrodnie wagi międzynarodowej nie mogą pozostać bezkarne oraz że

zdecydowane, by położyć kres bezkarności sprawców tych zbrodni i w ten sposób przyczynić się do zapobieżenia ich popełnianiu,

przypominając, iż obowiązkiem każdego Państwa jest wykonywanie jurysdykcji karnej w stosunku do osób odpowiedzialnych za zbrodnie międzynarodowe,

potwierdzając cele i zasady Karty Narodów Zjednoczonych, a w szczególności zasadę powstrzymywania się przez każde państwo od groźby użycia siły lub jej użycia przeciwko całości terytorialnej lub niezawisłości politycznej któregośkolwiek państwa, jak i w inny sposób niezgodny z celami Narodów Zjednoczonych,

podkreślając, iż żadne z postanowień niniejszego Statutu nie może być traktowane jako upoważnienie dla któregośkolwiek Państwa-Strony do interweniowania w konflikt zbrojny lub w wewnętrzne sprawy jakiegokolwiek państwa,

zdecydowane, ze względu na powyższe cele oraz dla dobra obecnych i przyszłych pokoleń, utworzyć nie-

Artykuł 118

Audyt roczny

Akta, księgi i rachunki Trybunału, wraz z rocznym sprawozdaniem finansowym, podlegają corocznemu badaniu przez niezależnego audytora.

CZĘŚĆ XIII. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 119

Rozstrzyganie sporów

1. Spory dotyczące funkcji sądowych Trybunału rozstrzyga sam Trybunał.

2. Każdy inny spór pomiędzy dwoma lub więcej Państwami-Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszego statutu, o ile nie został rozstrzygnięty w ciągu trzech miesięcy w drodze negocjacji, jest przedstawiany Zgromadzeniu Państw-Stron. Zgromadzenie może starać się rozstrzygnąć spór bądź też przyjmując zalecenia co do dalszych sposobów rozstrzygnięcia sporu, w tym skierowania sprawy do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, stosownie do postanowień statutu tego Trybunału.

Artykuł 120

Zastrzeżenia

Do niniejszego statutu nie mogą być czynione żadne zastrzeżenia.

Artykuł 121

Poprawki

1. Po upływie siedmiu lat od wejścia w życie niniejszego statutu każde Państwo-Strona może zaproponować poprawki do niego. Tekst proponowanej poprawki przedstawia się Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, który niezwłocznie komunikuje zaproponowaną poprawkę wszystkim Państwom-Stronom.

2. Nie wcześniej niż trzy miesiące po notyfikacji Zgromadzenie Państw-Stron na swoim następnym posiedzeniu, większością obecnych i głosujących, decyduje, czy przyjąć poprawkę. Zgromadzenie może rozpatrzyć proponowaną poprawkę bezpośrednio lub zwołać Konferencję Rewizyjną, jeżeli uzasadnia to charakter problemu.

3. Jeżeli przyjęcie poprawki podczas Zgromadzenia Państw-Stron lub na Konferencji Rewizyjnej jest niemożliwe w drodze konsensusu, wymagana jest większość dwóch trzecich głosów Państw-Stron.

4. Z zastrzeżeniem ustępu 5 poprawka wchodzi w życie w stosunku do wszystkich Państw-Stron po upływie roku od złożenia Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumentów ra-

tyfikacji lub przyjęcia przez siedem ósmym Państw-Stron.

5. Każda poprawka do artykułów 5, 6, 7 i 8 niniejszego statutu wchodzi w życie w stosunku do tych Państw-Stron, które ją przyjęły, w ciągu jednego roku po złożeniu dokumentów ratyfikacji lub przyjęcia. Jeśli chodzi o Państwo-Stronę, które nie przyjęło poprawki, Trybunał nie może wykonywać jurysdykcji w stosunku do zbrodni objętej tą poprawką, jeżeli została popełniona przez obywatela tego Państwa-Strony lub na jego terytorium.

6. Jeżeli zgodnie z ustępem 4 poprawka została przyjęta przez siedem ósmym Państw-Stron, Państwo-Strona, które nie przyjęło tej poprawki, może wypowiedzieć niniejszy statut ze skutkiem natychmiastowym, niezależnie od artykułu 127 ustęp 1, ale z zastrzeżeniem artykułu 127 ustęp 2, poprzez złożenie zawiadomienia nie później niż w ciągu jednego roku od wejścia w życie tej poprawki.

7. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych zawiadamia wszystkie Państwa-Strony o poprawce przyjętej na posiedzeniu Zgromadzenia Państw-Stron lub na Konferencji Rewizyjnej.

Artykuł 122

Poprawki dotyczące postanowień o charakterze instytucjonalnym

1. Poprawki do postanowień niniejszego statutu mających wyłącznie instytucjonalny charakter, to jest: artykułu 35, artykułu 36 ustępy 8 i 9, artykułu 37, artykułu 38, artykułu 39 ustęp 1 (dwa pierwsze zdania), 2 i 4, artykułu 42 ustępy 4—9, artykułu 43 ustępy 2 i 3 oraz artykułu 44, 46, 47 i 49 mogą być zgłoszone w każdej chwili, niezależnie od artykułu 121 ustęp 1, przez każde Państwo-Stronę. Tekst proponowanej poprawki przedstawia się Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych lub innej osobie upoważnionej przez Zgromadzenie Państw-Stron, która niezwłocznie komunikuje zgłoszoną poprawkę wszystkim Państwom-Stronom oraz innym uczestnikom Zgromadzenia Państw-Stron.

2. Poprawki przewidziane w tym artykule, co do których nie osiągnięto konsensusu, są przyjmowane przez Zgromadzenie Państw-Stron lub przez Konferencję Rewizyjną większością dwóch trzecich Państw-Stron. Poprawki te wchodzi w życie w stosunku do wszystkich Państw-Stron sześć miesięcy po ich przyjęciu przez Zgromadzenie lub Konferencję.

Artykuł 123

Rewizja statutu

1. Po upływie siedmiu lat od wejścia w życie statutu Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych zwołuje Konferencję Rewizyjną w celu rozważenia poprawek do niniejszego statutu. Taka rewizja może obejmować w szczególności listę zbrodni wymienionych w artykule 5. Konferencja jest otwarta dla

Article 127Withdrawal

1. A State Party may, by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, withdraw from this Statute. The withdrawal shall take effect one year after the date of receipt of the notification, unless the notification specifies a later date.

2. A State shall not be discharged, by reason of its withdrawal, from the obligations arising from this Statute while it was a Party to the Statute, including any financial obligations which may have accrued. Its withdrawal shall not affect any cooperation with the Court in connection with criminal investigations and proceedings in relation to which the withdrawing State had a duty to cooperate and which were commenced prior to the date on which the withdrawal became effective, nor shall it prejudice in any way the continued consideration of any matter which was already under consideration by the Court prior to the date on which the withdrawal became effective.

Article 128Authentic texts

The original of this Statute, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Statute.

DONE at Rome, this 17th day of July 1998.

Po zapoznaniu się z powyższym statutem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

— został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,

— jest on przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony wraz z następującą deklaracją: „W odniesieniu do artykułu 87 ustęp 2 statutu Rzeczpospolita Polska oświadcza, że wnioski o współpracę składane przez Trybunał oraz załączone dokumenty sporządzane będą w języku polskim.”,

— będzie on niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 9 października 2001 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: A. Kwaśniewski

L.S.

Prezes Rady Ministrów: J. Buzek